

РЕШЕНИЕ №4

гр.Перник, 09.02.2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на двадесети януари през две хиляди и дванадесета година, в състав:

СЪДИЯ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 477/2011г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по постъпила жалба от С.А.И.,*** против Заповед № Ц-1750 от 14.10.2011г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" - Перник, с която се отказва отпускането на целева помощ за отопление по Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление издадена от Министъра на труда и социалната политика.

В жалбата не се посочват конкретни пороци на оспорвания акт. Счита, че ненамирането ѝ на адреса от социалните работници, не е основание за постановяване на отказ за отпускане на исканата помощ за отопление. С оглед на това моли оспорваната заповед да се отмени и преписката да се върне на административния орган за отпускане на помощта за отопление с твърдо гориво.

Ответникът по жалбата-директора на Дирекция "Социално подпомагане" Перник, чрез процесуалния си представител взема становище за неоснователност жалбата и моли атакуваната заповед като правилна и законосъобразна да бъде оставена в сила.

Административен съд-Перник, като съобрази събраните по делото доказателства, доводите на страните и след проверка на обжалвания административен акт по реда на чл.168 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

С разпоредбите на чл. 13, ал. 4 от ЗСП и чл. 4 от наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. е предвидено, че заповедта на директора на дирекция "Социално подпомагане" се обжалва пред директора на Регионалната дирекция за социално подпомагане по реда на Административнопроцесуалния кодекс. В производство по чл. 81 и сл. от АПК по-горестоящият административен орган - директорът на РДСП - Перник е постановил решение № РД 01-241/22.11.2011 г., с което е отхвърлил жалбата на И. и е потвърдил обжалваната пред него заповед № Ц-1750 от 14.10.2011г. издадена от директора на дирекция "Социално подпомагане"Перник. Съгласно чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК, на оспорване по съдебен ред подлежи първоначалният индивидуален административен акт, когато не е отменен или изменен с акта на по-горестоящия административен орган. По делото има представено известие за доставяне, което е оформено с дата 28.11.2011г. и е подписано от жалбоподателката, но от същото не е видно, какво е връчено на лицето. Поради тази причина при липса на други доказателства за съобщаване на акта, настоящия състав приема, че жалбата срещу заповед № Ц-1750 от 14.10.2011г. е подадена в срок, от надлежна страна в процеса. Атакува се акт, който е преминал през

изискуемия се административен ред, като предпоставка за съдебен контрол, поради което подадената жалба е процесуално допустима и се дължи нейното разглеждане по същество.

По основателността на жалбата:

От данните по делото е видно, че на 17.09.2011г. жалбоподателката е депозирала в дирекция социално подпомагане Перник молба-декларация за отпускане на целева помощ за отопление с твърдо гориво. В тази молба е посочен постоянен адрес гр. Перник, кв. "Тева", ул. "Петко Ефтимов" № 1. Молбата декларация е по образец и в нея жалбоподателката е декларирила, че са налице условията по наредбата за отпускане на помощта.

В социален доклад от 07.10.2011 г. е отразено, че при извършване на социалната анкета социалните работници са установили, че И. не може да бъде открита на постоянния ѝ адрес и не може да се извърши социалната анкета, за да се установи наличието на условия за упражняване на правото за социално подпомагане, поради което е предложено да се откаже на жалбоподателката месечна целева помощ за отопление. От този доклад е видно, че на 04.10.2011г. и на 07.10.2011г. социални работници са извършили посещение на декларирания постоянен адрес, но не са открили адресата. В този доклад е отразено и че е извършено трето посещение на 11.10.2011г. на посочения адрес. Социалния доклад е изготвен на 07.10.2011г. и на 10.10.2011г. е съгласуван. Предложеното решение е да се постанови отказ за отпускане на целева помощ за отопление, тъй като не може да се извърши социална оценка. Въз основа на горните доказателства е постановена Заповед № Ц-1750 от 14.10.2011г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане"-Перник, с която е отказано отпускането на целева помощ за отопление. Срещу тази заповед е подадено възражение до Директора на Регионална дирекция "Социално подпомагане"-Перник, по повод на което е постановено и Решение № РД-01-241/22.11.2011 г., с което е потвърдена изцяло оспорваната заповед. С оглед на това предмет на обжалване в настоящето производство е заповед № СИ-1545 от 19.10.2011г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" гр. Перник, съгласно чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК.

От проведеното съдебно производство състава приема, че между страните не съществува спор, че жалбоподателката обитава и ползва жилище на посочения в личната ѝ карта постоянен адрес, който е гр. Перник, ул. "П. Ефтимов" № 1. Също така не се спори и че социален работник е посетил адреса, но не е намерил жалбоподателката на адреса, тъй като последната е била извън дома си, видно от социалния доклад. Спорни са по делото приложените уведомления, които социалният работник е длъжен да извърши при отсъствие на заявителя от адреса, съгласно чл. 27 от ПП на ЗСП.

Така описаната фактическа обстановка се установява от представената и приета като доказателство по делото административна преписка и въз основа нея, съдът от правна страна намира следното:

Нормата на чл. 168 от АПК задължава съда да извърши проверка на обжалвания административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Според чл. 13, ал. 2 от ЗСП социалните помощи се отпускат, респ. се отказват, със заповед на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице. Въз основа на това съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, поради което не се установява отменително основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Атакувания акт е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК. При осъществения съдебен контрол се установи, че акта е издаден в изискуемата се форма-писмена, но няма необходимото съдържание посочено в чл. 59, ал. 2 от АПК.

Според разпоредбата на чл.59, ал.2, т.4 от АПК административният акт трябва да съдържа правните и фактически основания за издаването му, т.е. да бъде мотивиран. Това означава между посочената правна норма и описаното фактическо положение да няма противоречие, да са посочени в единство и като такива да представляват мотивите на административния акт. Посочването на мотиви е задължително условие за законосъобразността на издадения административен акт. В конкретния случай на първо място, съдът приема, че заповедта е немотивирана. Липсва точно посочване на кое от изискванията на Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление не отговаря жалбоподателката, за да ѝ бъде отказано отпускането на такава помощ. В текста на самата заповед липсва и посочване на номер и дата на съответния социален доклад, чиито констатации са послужили като основание за постановения отказ. Цитирана е единствено разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от цитираната по-горе наредба, което по никакъв начин не представлява мотивиране на заповедта с посочване на фактически и правни основания за издаването ѝ. Всеки административен акт като задължителен реквизит трябва да съдържа мотиви. Липсата на мотиви, са основата върху която се проверява законосъобразността на акта от една страна, а от друга страна - чрез тях засегнатата страна осъществява правото си на защита и липсата им съставлява нарушение, опорочава издадената заповед и я прави незаконосъобразна, като издадена в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК.

Освен липсата на мотиви, заповедта е незаконосъобразна и поради обстоятелството, че установеното административно производство по реда на чл. 13 от ЗСП не е проведено законосъобразно, като са допуснати съществени процесуални пропуски. Социалните работници, извършващи проверката, са се задоволили единствено да констатират ненамирането на жалбоподателката на посочения от нея адрес при извършените две посещения. Недоумение поражда факта, че социалния доклад е изготвен на 07.10.2011г. и е съгласуван на 10.11.2011г., а в него е направена констатация, че молителката не е открита на дата 11.10.2011г. в 12.30ч.. Социалният доклад е вътрешно противоречив и не са обсъдени в него всички обстоятелства водещи до отказ или уважаване на претенцията. От него единствено е видно, че жалбоподателката не е открита на посочения адрес при посещение на социалните работници, поради което не е могла да бъде изготвена социална анкета. При положение, че това е единственият адрес, на който същата може да поиска и да получи социални помощи, не съществува възможност това да ѝ бъде отказано, само поради отсъствието ѝ от постоянния адрес в конкретен момент, в който е извършена проверката. Ненамирането на заявителя на социална помощ на посочения постоянен адрес не съставлява предвидено от чл. 12, ал. 2 от ЗСП материалноправно основание за отказ за отпускане на помощта.

Фактите, които са релевантни за реализиране на правото за отпускане на исканата помощ, са установени в чл. 12, ал. 2 от ЗСП. Упражняването на правото съгласно нормативната уредба зависи единствено от доказване на визираните в закона факти пред административния орган. Специалната административнопроцесуална разпоредба на чл. 4, ал. 3 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, въвежда изискването за извършване на социална анкета и изготвяне на социален доклад по чл. 27, ал. 1 от ПП на ЗСП, съдържащ мотивирано предложение за отпускане или отказ на целева помощ. В разглеждания случай социална анкета не е била извършена поради обстоятелството, че при извършените три инцидентни посещения заявителката не е била намерена на постоянния си адрес. С допълнителната разпоредба на пар. 1, т. 11 от ДР на ЗСП, дефинираща понятието "социална анкета" и с административнопроцесуалната норма на чл. 27 от ПП на ЗСП не е предвидена възможност за неизвършване на социална анкета в случаите, когато

лицето временно отсъства от постоянния си адрес. Социалната анкета е дейност по установяване наличието на условията за упражняване на правото на социално подпомагане, която не се изразява само в проверки на място по постоянния адрес, а и в проучване на документация и събиране на информация. За социалния работник не е съществувала обективна пречка да предупреди лицето за посещението си и в срока по чл. 27, ал. 1 от ПП на ЗСП да извърши социална анкета, констатираща всички относими данни и обстоятелства, както е сторил това след като си е тръгнал от посещението. В казуса няма наведени доводи жалбоподателката да се ползва от адресната си регистрация единствено за получаване на този вид помощ. С оспорената заповед административния орган не е разгледал отправеното до него искане по същество, а е отказал отпускане на помощта единствено предвид обстоятелството, че при посещението на постоянния адрес лицето не е открито. Ненамирането на лицето на постоянния му адрес при направените посещения в течение на установения 20-дневен срок не съставлява предвидено от чл. 12, ал. 2 от ЗСП материалноправно основание за отказ за отпускане на помощта, след като отсъствието е временно. В чл. 13, ал. 2 от ЗСП е поставено изискване заповедта на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" да бъде издадена след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета. Незавършването на социална анкета и неуказването на жалбоподателката да извърши необходимото действие за съдействие по молбата ѝ, спрямо социалните работници са довели до незаконосъобразност на оспорената заповед не само поради допуснати нарушения на административно производствените правила, но и поради неправилно прилагане на материалния закон чл. 2, ал. 1 от наредбата, като административния орган е постановил акта си без да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая и да постанови един мотивиран и законосъобразен акт.

Допуснатите нарушения при провеждането на административното производство, изразяващи се в липсата на мотиви и неизвършването на социална анкета, която да констатира всички релевантни обстоятелства относно отпускането на целева помощ за отопление, се отразяват на законосъобразността на оспорения административен акт. Поради това Заповедта на Директора на Дирекция "Социално подпомагане"-Перник ще следва да бъде отменена изцяло като незаконосъобразна, а административната преписка - изпратена на Директора на Дирекция "Социално подпомагане"-Перник за провеждане на административното производство при съобразяване с дадените в настоящото решение задължителни указания по прилагането и тълкуването на закона. При новото разглеждане административния орган следва да установи дали са условията по чл. 10 и 11 от ПП на ЗСП и чл. 2 от наредбата по отношение на жалбоподателката с оглед поисканата еднократна социална помощ за задоволяване на конкретна потребност и цел. В чл. 12, ал. 2 от ЗСП законодателят е предвидил показателите, на който следва да отговаря молителя, за да придобие качеството правоимащ, като обсъждането на тези обстоятелства следва да се отрази в социалния доклад. Това в случая не е сторено, а е акцентирано единствено върху отсъствието. Отсъствието при проверките не е визирано от закона като основание за отказване на отпускането на целева помощ за отопление.

Въз основа на изложеното оспорваната заповед № Ц-1750/14.10.2011 г. на Директор на Дирекция „Социално подпомагане”Перник, с която е отказано отпускане на целева помощ за отопление на С.И. следва да бъде отменена. Делото като преписка следва да бъде върнато на Дирекция „СП”Перник за произнасяне по молба-декларация № Ц-1750 от 17.09.2011г., съгласно дадените указания.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК и чл. 173, ал. 2 от АПК, състав при Административен съд – Перник

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № Ц-1750/14.10.2011 г. на Директор на Дирекция „Социално подпомагане” – Перник, с която на С.И.,*** е отказано отпускане на целева помощ за отопление по подадена молба-декларация с вх. № Ц-1750 от 17.09.2011г..

ИЗПРАЩА делото като преписка на Директора на Дирекция „Социално подпомагане”–Перник за произнасяне по молба-декларация № 1750 от 17.09.2011г. подадена от С.И..

Решението ПОДЛЕЖИ на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: